

Tilegnelsen af LaRouches metode er påkrævet for at organisere kræfterne for sejr.

Den 7. november (EIRNS) – I en tale, der var forberedt den 26. maj 2000, af statsmand Lyndon LaRouche med titlen "Vedrørende emnet strategisk metode" (EIR, 2. juni 2000), beskrives en tankegang, hvis tilegnelse er afgørende, hvis vi skal komme sejrrigt ud af det nuværende politiske og økonomiske rod i USA, hvor sejr også er kritisk for [resten af] verden. Tankegangen bygger på metoden for videnskabelig hypotese kombineret med en analyse af den kulturelle og økonomiske dynamik, der faktisk bestemmer væsentlige ændringer.

LaRouche siger, at "den afgørende faktor ... er den menneskelige vilje, der vælger eller fravælger passende former for frivillige, kritiske ændringer i politik, som former nationer og menneskehedens fremtid som helhed. Disse er de beslutninger, som har forholdsvis afgørende indflydelse på begivenhedernes forløb, især under kriseramte forhold, der ligner dem som er fremherskende verden over i dag." Han pegede på et sæt af sådanne beslutninger, som virkelig var onde, for at demonstrere hvad han mente med kritiske beslutninger, der har dyb indvirkning selv over generationer. Disse beslutninger stammer fra 1975-76 [og blev truffet] af New York Council on Foreign Relations og Den Trilaterale Kommission, og er kendt som "1980'erne-projektet", hvilket lagde grundlaget for ødelæggelsen af USA's fysiske økonomi, omdannelsen til et forbrugerdrevet post-industrielt samfund, og i den endelige manifestation af denne politik, noget vi stadig oplever i dag, den tilstræbte triumf for globalisering og opgivelse af suveræne nationale regeringer til fordel for den type af bankdiktatur, der blev foreslået den 23. august, 2019 af Bank

of Englands bankdirektør, Mark Carney, i Jackson Hole, Wyoming. Og denne plan for et bankdiktatur har taget et væsentligt skridt fremad med meddelelsen om, at milliardæren Michael Bloomberg går ind i demokraternes primærvalg i Alabama, uden endnu at "have besluttet" om han stiller op som præsidentkandidat.

Præsident Donald Trump afbrød den langsigtede udvikling, som disse fyre dengang satte i værk, en udvikling hen imod fuldstændig opgivelse af vores grundlæggeres store eksperiment med den suveræne republik kendt som De forenede Stater. LaRouche siger: "Metoden for det sædvanlige slæng af bankfolk og advokatfirmaer fra Wall Street var forkert, endda ond, men disse fyre havde i det mindste en vision om en række kulturelt motiverede ændringer i USA og verdenssamfundet, som de havde til hensigt at fremkalde de kommende årtier. "Det lykkede de med, fordi borgerne var optaget af øjeblikkelige begivenheder, på en selvbegrænsende måde, og nægtede at strække deres sind og vision til hvilken fremtid de søgte at skabe de kommende 50 år. Denne smålighed tillod ondskaben at triumfere.

LaRouche spørger derefter, hvordan vi kan imødesee og arbejde for at påvirke de kulturelle paradigmer, som igen vil afgøre den måde hvorpå befolkninger og andre beslutningstagere vil reagere på det globale finansielle og politisk-økonomiske chok, af den slags der nu hastigt nærmer sig? Og, siger han, der er virkelig kun et tidspunkt, hvor man dramatisk kan ændre ting, og det er når begivenhedernes chok får folk til at undersøge deres eget tankesæt, de underliggende aksiomer og postulater, på hvilke de baserer deres meninger.

Det er netop situationen i dag, hvor en udfordret og modtagelig befolkning søger efter løsninger på, hvad de ser der sker omkring dem. Som LaRouche uddybede, er den eneste rigtige måde at fjerne kræfterne bag kuppet mod denne præsident – ud fra en strategisk betragtning – at vælte hele skakbrættet, ved at slutte sig til Rusland, Kina og Indien for at skabe traktater, der er centreret om et nyt monetært system

med faste valutakurser, der kun udsteder kredit til økonomisk udvikling og avancerede videnskabelige udforskninger, der fremmer hele menneskehedens produktive kapacitet.

LaRouche peger på adskillige bestemmende kulturelle chok, der førte til USA's tilbagegang under Barack Obama, og som demokraterne nu beskriver som "normale tilstande." Blandt dem er brugen af nuklear terror til at skabe et krav om en verdensregering, som forestillet af Bertrand Russell og andre talsmænd for det britiske oligarki, og stillet til skue under betegnelserne "globalisering" og "lov og orden". Der var fremkomsten af 'rock/stoffer/sex-modkulturen' i kølvandet på drabet på præsident John Kennedy; bestræbelserne på at standse den teknologiske udvikling gennem miljøbevægelsen og afviklingen af centrale initiativer for NASA; udryddelsen af klassisk uddannelse i skolerne; fremme af fri handel og traktater som NAFTA, der decimerede den amerikanske arbejdsstyrke og opgav enhver beskyttelse af amerikanske industrier.

Denne dekadence blev af LaRouche beskrevet som en "grundlæggende konflikt" i geometrien af aksiomer og postulater om menneskets natur. Hvad han betegnede som 'det romantiske syn', ser mænd og kvinder som grundlæggende onde, som dyr, med dyriske sanselige impulser, ude af stand til at ræsonnere ud over øjeblikkets sanseopfattelser. Denne opfattelse er grundlæggende for tolerancen over for imperier i histories løb, og er i stigende grad dominerende i USA i dag. Det modsatte, klassiske tankesæt, især i dets kristne manifestation, definerer mennesker som grundlæggende gode, som hævet over dyrene, som værende skabt i billedet af universets skaber og i stand til kreativ forandring og opdagelse af universets grundlæggende love. Det var tankesættet hos grundlæggerne [af republikken], der måtte fordrives og ødelægges af de fundamentale ændringer, der er nævnt ovenfor.

Præsident Trump har taget skridt til at vende alt dette, nogle skridt er stærke, andre mere tøvende, men han hæmmes af det

kulturelle forfald, selv blandt hans mest glødende tilhængere. Hvad der mangler her er dybden af intelligens og analyse, som LaRouche drøftede [i talen], hvor han bemærkede, at det største problem er opgivelsen af de former for klassisk uddannelse og klassisk drama og musik, som bevidst er udformet til at nære og styrke det menneskelige sind, menneskelig kreativitet, og får os til at gå uden for vores umiddelbare omgivelser, og beherske hvordan vi ændrer dem. Store forsamlinger råber taktfast "U.S.A.!" igen og igen, men er blevet nægtet dette middel, hvilket viser, at vi ikke indgående uddanner de generaler, der faktisk er i stand til at vinde denne krig for USA, og i sidste ende verden. I mangel på LaRouches metode kan og vil disse menneskemængder blive manipuleret og dræbt af vor fjendes evne til at manipulere dem gennem populærkultur og den offentlige mening.